

Lärkans Marinella

Marinella Rolfart.

Marinella Rolfart är en oförskräckt flicka. Krånglar myndigheterna finner landets yngsta ungdomsgårdsföreståndarinna på nya vägar. Ingenting är omöjligt för henne. Ett av hennes problem är att hon ej tas på allvar av kolleger. Det ligger visst prestige i ålder, säger hon.

På juldagen lämnar hon tonåren och vid nyår far hon till USA på ett halvår. För att studera klubblivet och ungdomar i New York och Philadelphia.

Kl. 10 på morgonen är hon på plats i popkulturhuset Lärkan vid Skogsbacken i Sundbyberg. En lång dag fylld av bl. a. teaterregi och telefonsamtal med artister och myndigheter fram till kl. 24. För detta betalas hon endast med halv föreståndarlön.

Det som inte är dötrist är helball för Marinella, alla grejer är pryglar och alla killar och kommunalgubbar kallar hon snubbar.

På två år har hennes gård blivit en attraktion som kommunalmännen i Sundbybergs stads fritidsnämnd visar upp med stolthet. När hon på tisdagen för första gången i ett större sammanhang berättade om Lärkan skedde det helt improviserat. Hon var förvånad över allas intresse. Det är ju så självklart att man ska göra det ball och skönt för människorna, tycker hon.

Att bli skådis är drömmen. Två misslyckade prov till Dramaten knäcker inte denna stabila stronga tonåring. Molière heter älsklingsförfattaren.

Debatten om våra nöjen:

19-åring sopade undan argument för morgondagens ungdomsgård

En kavat 19-åring, Sveriges yngsta ungdomsgårdsföreståndare Marinella Rolfart, slog knockout på publik och debatttagare vid Svenska slöjdföreningens andra och sista konferensdag kring "Våra nöjen — förändringarnas rum" i Vår gård, Saltsjöbaden på tisdagen. Intelligent, frimodigt och resolut dissekerade hon på nasal stockholmslang den syn på dagens och morgondagens ungdomsgård som tidigare presenterats av en konsulent och två föreståndare. Hon smulade sönder deras argument till en liten grå och ängslig hög. Hon berättade om sin skapelse popkulturhuset Lärkan i Sundbyberg där man slipper ha slips men får ha täckjacka inomhus, där man diggar poesi och seriös jazz omgiven av illröda väggar och knallblåa pelare i stället för kommunalgrå. En del kände sig träffade. De flesta gav henne sin kärleksförklaring.

Det sociala rummet — allrum eller finrum var frågeställningen på förmiddagen då det var ungdomsgårdarnas tur att belysas ur nöjesynpunkt. Konsulent Bengt Lindfors vid Stockholms barnvårdsnämnds fritidsavdelning talade om vikten av att ha ungdomsgårdar för tonåringar. Där skall de lära sig ett hyfsat, klädsamt och prydligt uppträdande. Miljön ska höja deras sätt att vara. Visa dem på vissa bestämda former av umgänge, smak och kultur.

— Det finns så många olika grupper av ungdomar. Sniffargång och elitmässig ungdom. Vi måste lära våra ledare att umgås med smutsiga ungar i smutsiga lokaler. Föreståndare

re Gunnar Nelsäter, Vällingby, talade mest om vikten av att bygga in värmeelement och att ha atmosfärvänlig belysning, rena träslag i möbler och flexibla lekhallar för sport och teater.

Föreståndare Gunnel Strandberg, Gubbängen, beskrev sin vision av framtidens ungdomsgård, märkligt lik den nuvarande med utrymmen för Eva-klubbar och finrum med heltäckande matta för deppare och mysare. Hon betonade färgsättningens psykologiska betydelse.

Så var det popbruden Marinella Rolfarts tur. Morsk och högexplosiv travade hon med bestämda steg upp i talarstolen. Iförd gröna mockastövlar, svarta manchesterbyxor, höftlång popkaftan och med Degas-fri-syr och svart rosett. Hon klippte med de långa ögonfransarna och började sin holmgång.

För några år sedan var hon med i en teatergrupp. Ledaren bojkottades och hon fick själv ta över. Så småningom skapade Marinella tillsammans med några andra entusiaster popkulturhuset Lärkan som lyder under fritidsnämnden i Sundbyberg. Det var två år sedan.

— Fritidsnämnden hyssjade i början och väntade sig en krasch. Sen när det gick bra började de visa Lärkan för en massa snubbar, afrikaner t. o. m. Vi trotsar gubbar i stat och kommun. En inredningsarkitekt ville måla väggarna kommunalgrå. O.K. en bra grundfärg tänkte jag. Sen blev väggarna illröda och pelarna knallblå, sade Marinella.

Sakta men säkert prövar vi olika

prylar. Kör med oväntad direktläsning. En snubbe ligger på golvet och börjar plötsligt läsa högt ur "Protest". Seriösa jazzmusiker varvas med pop och klassiskt. Inredningen är döds viktig, belysningen likaså. Lysämnesrör är bannlysta. Den varma atmosfären och den sköna kontakten söker vi. Målsättningen för att använda ett pretentiöst ord, är att arbeta med människorna själva. Sedan får värmeelementen sitta var dom vill.

Dom flesta ungdomsledare passar inte för sitt arbete. Många har mindervärdeskomplex och är f. d. hackkycklingar. Ruskigt läskigt, konstaterar Marinella. Att tala om smutsiga ungdomar är upprörande. De är inga färdiga produkter utan väntar på att bli vuxna tråkiga människor. Tala inte om fostran. Vi är inga samariter som offerar oss.

Stadsbibliotekarie Thord Plænge Jacobson, Gävle, representerade biblioteken.

Han berättade om det intensiva samarbetet mellan museet och biblioteket i staden. Höstens kulturvecka har utmynnat i att en komitté nu undersöker möjligheterna att bygga en sammanbindningsbana mellan de två institutionerna.

Stadsträdgårdsmästare Holger Blom skisserade våra nöjen i gaturummet. Han illustrerade med en underbar film alla gratisnöjen stockholmarna erbjuds på gatan, torget och i parken.

Det går ut på att kittla sinnen, främst syn och hörsel, att se och lära stadssamhället som konstverk, arkitektur, struktur, liv och rörelse. Bland stimulerande tillskott i gatu-